

Sygn. akt IV CSK 305/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa D. K.
przeciwko Szpitalowi Specjalistycznemu [x] w C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności wyrażającej się w nieprawidłowym - w jej ocenie - rozstrzygnięciu Sądu pierwszej instancji. Wskazała również na nieważność postępowania.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia tego, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej na to, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.).

Uzasadniając przesłankę oczywistej zasadności skargi, skarżąca odniosła ją do rozstrzygnięcia Sądu pierwszej Instancji. Należy przypomnieć, że zarzuty naruszenia prawa przez sąd pierwszej instancji uchylają się spod kontroli kasacyjnej, ze względu na charakter skargi kasacyjnej, która jest środkiem zaskarżenia przysługującym od określonych orzeczeń sądu drugiej instancji (art. 398¹ i art. 519¹ k.p.c.).

Natomiast wskazując na nieważności postępowania, skarżąca podała, że została pozbawiona możliwości obrony swych praw w postępowaniu przed Sądem pierwszej Instancji z powodu oddalenia wniosku o jej przesłuchanie oraz oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Odnosząc się do tych twierdzeń należy zauważyć, że skoro skarga kasacyjna przysługuje od wyroku sądu drugiej instancji, nieważność postępowania, skutkująca przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, musi dotyczyć postępowania przed

sądem drugiej instancji. Tymczasem uzasadnienie wniosku w tej części wskazuje na uchybienia sądu pierwszej instancji.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw